

ह्यः प्रार्थ्यन्ते । अमाशब्दो गृह्वाचकः अमेव स्वगृह्मिव नोऽस्माकं यज्ञगृहाणि
हे देवपत्न्यो यूयमागन्तव्यं आगन्तव्यं गमेः शपो लुक् लोटि मध्यमबहुवचने । हि
पादपूरणः बर्हिषि दर्भे निसदन्तं निषीदत उपविशत सद गतौ रणिष्टन रण
शब्दे अस्य लुङि वृषम् अडागमाभावः परस्परं वार्त्ता कुरुतेत्यर्थः तप्तनप्तनेति
[पा० ७. १. ४५.] सर्वत्र तनवित्यदिशः । कीदृश्यो यूयं सुहृवाः शोभनः सुकरो ह-
व आह्वानं यासां ताः । एवं देवपत्नीरुक्ताथ त्वष्टारमाह हे त्वष्टः त्वमथानन्तरं
देवपत्नीधागतासु मदस्व मोदस्व तृप्यस्वेत्यर्थः । कीदृशस्त्वम् अन्धसः अन्धः ह-
विलक्षणमन्नं जुजुषाणः सेवमानः जुषी प्रीतिसेवनयोः व्यत्ययेन शानचि शपः
शुः । अन्धसः इति कर्मणि षष्ठी । देवेभिः देवैः जनिभिः देवपत्नीभिश्च सुमद्गणः
सुष्टु मायन्ति कृष्यन्ति सुमदः मदेः द्विप् सुमदः संतुष्टा गणा देवाः स्त्रीगणाश्च
यस्य स सुमद्गणः । जनयन्ति जनयो नार्यः ॥ २४ ॥

स्वादिष्टया मदिष्टया पवस्व सोम धारया । इन्द्राय पातवे सुतः ॥ २५ ॥

सोमदेवत्ये द्वे गायत्री मधुहन्दोदृष्टे जपादिषु नियुक्ते । हे सोम धारया कृत्वा
पवस्व गह दशापवित्राद्रोणकलशं प्रति गह । कीदृश्या धारया स्वादिष्टया स्वा-
दो विद्यते यस्यां सा स्वादवती अत्यन्तं स्वादवती स्वादिष्टा तया विन्मतोर्लु-
गिति [पा० ५. ३. ६५.] इष्टानि मतुपो लुक् स्वादुतमया । मदिष्टया मदयति मद-
यित्री अत्यन्तं मदयित्री मदिष्टा तया इष्टानि तुरिष्टमेयःस्विति [पा० ६. ४. १५४.]
तृचो लोपः । यत इन्द्राय पातवे इन्द्रस्य पातुं त्वं सुतोऽभिषुतोऽसि अस्माभि-
रतो धारया पवस्व ॥ २५ ॥

रक्षोहा विश्वचर्षणिरुभि योनिमयोऽकृते । द्रोणे सधस्थमासदत् ॥ २६ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

सोमः द्रोणे विभक्तिव्यत्ययः द्रोणं द्रोणकलशलक्षणं योनिं स्थानमभि आस-
दत् आभिमुख्येन सीदति तिष्ठति । कीदृशः सोमः रक्षोहा रक्षांसि कृतीति र-
क्षोहा दुष्टनाशकः । विश्वचर्षणिः विश्वं सर्वं जगत् चष्टे पश्यति विश्वचर्षणिः
सर्वस्य शुभाशुभद्रष्टा यद्वा चर्षणिरिति मनुष्यनामसु [निघ० .] पठितम्